

Zanglijsters zijn zo zielig

Elisabeth Noorduin

Er komt bij ons een Zanglijster om krenten.

Daar is hij vorig jaar winter mee begonnen en hij is blijven plakken. Met die krenten heeft hij een mooie, slanke vrouw verleid en twee nesten grootgebracht. Krenten zijn natuurlijk een vrij onnatuurlijk voedsel voor Zanglijsters, maar hij jaagt ook in de tuin en eet niet alleen krenten. En draai je maar eens om als er zo'n donzig stippeleest met een verwijtende blik naar de deur staart (als het te lang duurt, gaat hij er voor dwarrelen).

Eerst kwam de lijster alleen, later, heel schuchter, ook zijn partner. Ik kon ze toen nog niet uit elkaar houden, de één was wat makker, dat was alles. Ze vlogen af en aan met krenten en allerlei dierlijk voedsel. De dag kwam, dat de redenen voor al dat gesleep het nest verlieten en elke stap die ze deden vergezeld lieten gaan van een luid 'spiep' spiepiepiep! Drie jongen waren er, hun staarten aflopend van lang naar kort.

Met die krenten heeft hij een mooie, slanke vrouw verleid. Tekening: L.R. van der Linden.

Op een ochtend zat de makste van het lijsterpaar in elkaar gedoken op een steen. Zijn staart zat scheef, een paar vleugelpennen ontbraken zodat het grijze dons te zien was, en één veertje stak recht omhoog uit zijn rug. Hij zag er heel zielig en verformfaaid uit. Ik mikte een paar krenten voor zijn borst. Hij keek er even naar, pikte ze toen op. Die middag lag hij open en bloot op het gras, al zijn veren opgezet, duidelijk ziek, met een bedelend jong bij zich. Ze liepen niet weg toen ik dichtbij kwam en de krenten zo vlak voor hem gooide, dat hij zijn snavel haast niet hoefde te bewegen om ze te pakken.

Het werkte. Het jong, dat wel wist dat krenten eetbaar waren, maar nog niet door had dat hij ze zelf ook zou kunnen pakken, bedelde met nog meer ijver, en kreeg er een paar toegestopt. Ik verwachtte de Zanglijster niet meer terug te zien. Zieke lijsters zijn voor de valk (er wonen Torenvalken hier vlakbij). Maar de volgende ochtend zat hij weer kwiek, rafelig en al te wachten voor de deur.

Het goede van zijn rommelig uiterlijk is, dat we het paar nu uit elkaar kunnen houden. We troffen dat rafelige beest namelijk luidkeels zingend op het balkon aan. Zijn vrouw is de gladste, dunste Zanglijster ooit vertoond. 'Spiep!' roept

ze als ze krenten wil en ze ziet niemand. 'Spiep', zegt ze ook tegen haar man als ze hem tegenkomt.

Als hij krenten wil, zegt hij niets. Hij gaat ergens duidelijk in het zicht zitten, zet zijn borstveren uit en kijkt zielig. Zo gauw er iemand opstaat om die ziel een krent te geven zit hij de helft dunner voor de keukendeur. Als het dan te lang duurt, gaat hij voor de deur dwarrelen. Met zijn scheve staart en anderhalve vleugel vliegt hij niet zo jofel; het is meer dwarrelen wat hij doet.

Eén van de Spreeuwen die ook wel een krentje lusten, heeft de kunst afgekeken. Hij speelt voor Zanglijster. Ronde turdusbuik, kopveertjes opgezet, ogen wijd open, kopje smekend opgeheven - ik ben héél zielig en ik heb héél veel honger. Hij heeft ontdekt dat zélf zielig zijn veel meer krenten oplevert dan krenten jatten van zo'n zielige Zanglijster. Want wij strooien wel. Je laat zo'n zielepoot toch geen honger lijden?

■ Elisabeth Noorduin, Louise de Colignystraat 53, 3116 EJ Schiedam.

PEN gaat hoogspanningslijnen voor vogels markeren

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland willen 143 kilometer bovengrondse hoogspanningsdraad in de provincie Noord-Holland markeren om vogels op de draden attent te maken. Volgens de Provinciale Planologische Dienst sterven er elk jaar 800.000 tot één miljoen vogels door botsingen met elektriciteitsdraden. In Noord-Holland zijn dat er twee- à driehonderd per kilometer hoogspanningslijn. Het PEN wil de vogelsterfte te lijf gaan door in principe alle voor vogels risicovolle hoogspanningslijnen in Noord-Holland te gaan markeren. Er zullen kleine spiralen (tien bij vijf centimeter) van kunststof worden aangebracht op de dunne bliksemdraden boven de dikkere elektriciteitsdraden. Het bedrijf zal in samenwerking met de PPD de komende zeven jaar ruim zeventig kilometer hoogspanningslijn markeren. De operatie kost zeven miljoen gulden. Nog dit jaar wordt begonnen op de meest urgente trajecten. Het PEN zal op enkele plaatsen (recreatiegebied Spaarnwoude en ten oosten van Beverwijk) hoogspanningslijnen gaan verkabelen. Dat laatste is een nog effectievere methode om aanvaringen door vogels tegen te gaan, maar uiterst kostbaar.

Uit: 'Gooi- en Eemlander' van 10 februari 1989.